

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

זבחים- בית שמאי		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
אם לא נאמרו חמורות הייתי אומר על החמורות במיתה? הא מטומאת שרץ קאתיא, ודיו לבא מן הדין להיות כנדון		⚡										◇	מד.
קלות - טומאת שרץ, חמורות - טומאת מת, והכי קאמר: אילו נאמר טומאת שרץ ונאמר מעשר ותרומה ולא נאמרה טומאת מת, הייתי אומר: קלות על הקלות בלאו ועל החמורות במיתה, ומדקלות על החמורות במיתה, חמורות נמי על הקלות במיתה, לכך נאמרו חמורות.	זעירי:											◇	מד.
כל שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח - חייבין עליו משום פיגול.												■	מד.
או אינו מביא אלא כיוצא בשלמים, מה שלמים מיוחדים נאכלין לשני ימים ולילה אחד, אף כל נאכל לשני ימים ולילה אחד, נאכל ליום ולילה מניין? תלמוד לומר: מבשר, כל ששירין נאכלין.	תנו רבנן:											■	מד.
עולה שאין שיריה נאכלין מניין? תלמוד לומר: זבח.												■	מד.
מנין לרבות העופות והמנחות עד שאני מרבה לוג שמן של מצורע? תלמוד לומר: (ויקרא כב) אשר הם מקדישים לי ואתי נותר - חילול חילול מטומאה, ואתי פיגול - עון עון מנותר.												■	מד.
ומאחר שסופו לרבות כל דבר, למה נאמר שלמים מעתה?												⚡	מד.
לומר לך: מה שלמים מיוחדים שיש להן מתירין בין לאדם בין למזבח, אף כל שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח - חייבין עליהן משום פיגול:												■	מד.
העולה - דמה מתיר את בשרה למזבח ועורה לכהנים עולת העוף - דמה מתיר את בשרה למזבח חטאת העוף - דמה מתיר את בשרה לכהנים												■	מד.
פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים - דמם מתיר את אימוריהן ליקרב.												■	מד.
ומוציא אני את הקומץ ואת הלבונה והקטרת, ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח, ומנחת נסכים והדם.												■	מד.
מה שלמים מיוחדין שיש בו על מזבח החיצון וחייבין עליו, אף כל שישנן על מזבח החיצון חייבין עליו משום פיגול, יצאו פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים, הואיל שאין על מזבח החיצון כשלמים - אין חייבין עליו משום פיגול.	רבי שמעון:											■	מד.
כיוצא בשלמים.	אמר ר:											■	מד.
מאי ניהו?												^	מד.
בכור, דנאכל לשני ימים ולילה אחד.												!	מד.
במאי אתי?												^	מד.
אי במה מצינו												!	מד.
איכא למיפרך: מה לשלמים - שהן טעונין סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק												⚡	מד.
אלא מאם האכל יאכל												!	מד.
הני תרי כללי דסמיכי אהדי ניהון												⚡	מד.
כל מקום שאתה מוצא שני כללות הסמוכים זה לזה, הטל פרט ביניהם ודונם בכלל ופרט.	רבא, כדאמרי במערבא:											!	מד.
עד שאני מרבה לוג שמן של מצורע.												■	מד.
הא מני?												^	מד.
רבי מאיר היא												!	מד.
לוג שמן של מצורע חייבין עליו משום פיגול, דברי רבי מאיר.	דתניא: [רבי מאיר]											!	מד.
ומוציא אני מנחת נסכים והדם	אימא סיפא:											⚡	מד.
אתאן לרבנן												⚡	מד.
נסכי בהמה חייבין עליהן משום פיגול, מפני שדם הזבח מתירין ליקרב, דברי רבי מאיר	דתניא: [רבי מאיר]											⚡	מד.
והלא אדם מביא את זבחו היום ונסכין מיכן עד עשרה ימים	אמרו לוי: [רבנן]											⚡	מד.

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

זבחים-בית שמאי		Talmud Navigator									
מילרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ה	ו	ג	ב	א	
אף אני לא אמרתי אלא בבאין עם הזבח	אמר להן: (רבי מאיר)	■			⚡						◇
הא מני? רבי היא	רב יוסף:									!	◇
לוג שמן של מצורע מתנותיו שרו ליה	דאמר: (רבי)									■	◇
ומדמתנותיו שרו ליה, מתנותיו מפגלי ליה										!	◇
לוג שמן של מצורע מועלין בו עד שיזרוק הדם, נורק הדם - לא נתנין ולא מועלין	דתניא: (רבנן)									■	◇
מועלין עד שיתן מתנותיו	רבי:									■	◇
שאסור באכילה עד שיתן מתן שבע ומתן בהונות.	ושוין:									■	◇
אמרוה קמיה דרבי ירמיה										○	◇
גברא רבא כרב יוסף לימא כי הא מילתא הרי לוג הבא בפני עצמו, דלכ"ע מתנותיו שרו ליה ולא מפגלין ליה	אמר: (רבי ירמיה)									⚡	◇
לוג שמן של מצורע חייבין עליו משום פיגול, מפני שדם מתירו לבהונות, דברי ר"מ	דתניא: (רבי מאיר)									⚡	◇
והלא אדם מביא אשמו עכשיו, ולוג מיכן ועד עשרה ימים	אמרו לו ר"מ:									⚡	◇
אף אני לא אמרתי אלא בבא עם האשם	אמר להן: (רבי מאיר)									■	◇
לעולם ר"מ היא, וסמי מיכן נסכים.	אלא א"ר ירמיה:									!	◇
לעולם לא תסמי, ותנא לוג הבא עם האשם, והוא הדין לנסכים הבאין עם הזבח, והדר תנא נסכים הבאין בפני עצמן, והוא הדין ללוג הבא לפני עצמו.	אביי:									!	◇
חטאת העוף - דמה מתיר את בשרה לכהנים.											◇
מנא הני מילי?										^	◇
(במדבר יח) כל קרבנם - לרבות לוג שמן של מצורע סלקא דעתך אמינא: מן האש כתב רחמנא, והאי לאו מותר מן האש הוא, קמ"ל.	דתני לוי:									■	◇
(במדבר יח) לכל מנחתם - לרבות מנחת עומר ומנחת הקנאות סלקא דעתך אמינא: (שמות כט) ואכלו אותם אשך כפר בהם, ומנחת העומר להחיר אתיא, ומנחת קנאות לברר עון קאתיא, קמ"ל.										■	◇
ולכל חטאתם - לרבות חטאת העוף, סלקא דעתך אמינא נבילה היא.										■	◇
לכל אשם - לרבות אשם נזיר ואשם מצורע, סלקא דעתך אמינא להכשיר קאתו, קמ"ל.										■	◇
אשם מצורע בהדיא כתיב ביה										⚡	◇
אלא, לרבות אשם נזיר כאשם מצורע.										■	◇
אשר ישיבו - זה גזל הגר. שלך הוא - שלך יהיה, אפילו לקדש בו את האשה.										■	◇
פיגל בדבר הנעשה בחוץ - פיגל, בדבר הנעשה בפנים - לא פיגל כיצד? היה עומד בחוץ, ואמר הריני שוחט להוות מדמו למחר - לא פיגל, שמחשבה בחוץ בדבר הנעשה בפנים. היה עומד בפנים, ואמר הריני מזה על מנת להקטיר אימורים ולשפוך שירים למחר - לא פיגל, שמחשבה בפנים בדבר הנעשה בחוץ. היה עומד בחוץ, ואמר הריני שוחט לשפוך שירים למחר או להקטיר אימורים למחר - פיגל, שמחשבה בחוץ בדבר הנעשה בחוץ.	תניא, ר' אלעזר אומר משום רבי יוסי הגלילי:									■	◇
מאי קרא? (ויקרא ד) כאשר יורם משור זבח השלמים. וכי מה למדנו משור זבח השלמים מעתה? אלא מקיש פר כהן משיח לשור זבח השלמים, מה שור זבח השלמים עד שיהו מעשיו ומחשבותיו על מזבח החיצון, אף פר כהן משיח - עד שיהו מחשבותיו ומעשיו על המזבח החיצון.	רבי יהושע בן לוי:									■	◇
הלכת כרבי אלעזר שאמר משום רבי יוסי.	רב חנמן אמר רבה בר אבוח אמר רב:									■	◇